

Sygn. akt II AKa 162/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Alina Kamińska (spr.)
Sędziowie	SSA Andrzej Ulitko SSA Dariusz Czajkowski
Protokolant	Magdalena Suchocka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku – Przemysława Sabata

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2014 r.

sprawy **T. P.**

oskarżonego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 59 ust. 1 tej ustawy w zw. z art. 12 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach

z dnia 12 maja 2014 r. sygn. akt II K 20/14

uchyla wyrok w zaskarżonej części i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Suwałkach.

UZASADNIENIE

T. P. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 1 do 31 października 2012r. w O. na ul. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił Ł. G. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, ujętych w wykazie środków odurzających z grupy I-N i IV-N w ilości 100 gram, uzyskując z tego korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 1000 złotych,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

II. w okresie od 1 października 2012r. do 31 grudnia 2012r. w O. na ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i ze z góry powziętym zamiarem szereg razy nie mniej niż dziesięciokrotnie udzielił M. T. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, ujętych w wykazie środków odurzających z grupy I-N i

IV-N łącznej ilości nie mniejszej niż 81 gram, uzyskując z tego korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 1200 zł,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

W akcie oskarżenia, w oparciu o art. 335 § 1 k.p.k, zamieszczony został – uzgodniony z oskarżonym – wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie T. P. za oba zarzucane czyny, przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz orzeczenie na podstawie art. 45 § 1 k.k. przepadku korzyści majątkowej w wysokości 2200 złotych.

Wyrokiem z dnia 12 maja 2014r. Sąd Okręgowy w Suwałkach, uwzględniając wniosek prokuratora, oskarżonego T. P. w ramach zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów uznał za winnego tego, że w okresie od 1 do 31 października 2012r. w O. na ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, udzielił:

- Ł. G. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, ujętych w wykazie środków odurzających z grupy I-N i IV-N w ilości
100 gram, uzyskując z tego korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie
1000 złotych,
- szereg razy, nie mniej niż dziesięciokrotnie M. T. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, ujętych w wykazie środków odurzających z grupy I-N i IV-N, łącznej ilości nie mniejszej niż 81 gram, uzyskując z tego korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 1200 złotych,

tj. popełnienia czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to skazał go i przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego T. P. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 (trzech) lat.

Na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego T. P. środek karny w postaci przepadku kwoty 2 200 zł (dwa tysiące dwieście złotych) stanowiącej równowartość korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego z popełnionego przestępstwa.

Zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty i pozostałych kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Rozstrzygnięcie to na niekorzyść oskarżonego T. P. zaskarżył w całości prokurator, zarzucając obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w art. 335 § 1 k.p.k. polegającą na zaniechaniu skierowania sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych w sytuacji, gdy Sąd zmienił opis czynu i kwalifikację, a więc wystąpiły podstawy do nieuwzględnienia wniosku prokuratora.

Podnosząc powyższy zarzut apelujący wniósł o uchylenie wyroku w części dotyczącej T. P. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna, także zawarty w niej wniosek o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w części dotyczącej T. P. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, zasługiwał na uwzględnienie.

Zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że sąd I instancji, orzekając na posiedzeniu w trybie art. 343 § 1-6 k.p.k., jest związany treścią uzgodnień pomiędzy oskarżonym i prokuratorem, poczynionych na podstawie art. 335 § 1 k.p.k., i nie może wydać innego wyroku niż skazujący i orzec innej kary lub środka karnego od uzgodnionych przez strony. Może zatem albo uwzględnić wszystkie elementy porozumienia prokuratora i oskarżonego

i wydać wyrok odpowiadający temu uzgodnieniu albo wniosku nie uwzględnić. Nie może natomiast, bez porozumienia ze stronami zawartego uzgodnienia procesowego, samodzielnie dokonywać modyfikacji poszczególnych elementów tego uzgodnienia (vide np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 01.08.2013r., sygn. akt II K 80/13, Lex 1353961, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22.08.2013r., sygn. akt II KK 199/13, Lex 1350542, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05.12.2013r., sygn. akt V KK 342/13, Lex 1402697).

Tymczasem do modyfikacji takiej, i to w istotnym zakresie, doszło w niniejszej sprawie.

Nie ulega wątpliwości, że zawarty w akcie oskarżenia wniosek prokuratora, złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k., postulował skazanie T. P. bez przeprowadzania rozprawy za popełnienie dwóch występków, jednego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, a drugiego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i wymierzenie mu, przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., uzgodnionej z oskarżonym kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz środka karnego w postaci orzeczenia przepadku korzyści majątkowej w wysokości 2200 zł.

Bezspornym jest również, że w zaskarżonym wyroku T. P. przypisano popełnienie jednego przestępstwa ciągłego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., obejmującego zachowania zakwalifikowane w akcie oskarżenia jako dwa odrębne czyny.

Oczywistą rację ma zatem skarżący, że wykraczając poza ramy zawartego pomiędzy oskarżycielem, a oskarżonym porozumienia, Sąd Okręgowy dopuścił się obrazy art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., a uchybienie to miało wpływ na treść wyroku.

Należy jednocześnie podkreślić, że sąd rozpoznający wniosek prokuratora o skazanie bez rozprawy, zobligowany jest do jego oceny pod względem formalnym, jak i merytorycznym. Nie może zatem uchylić się od zbadania sprawy zarówno pod kątem ustaleń faktycznych i zawinienia, a także zastosowanych przepisów prawa materialnego i w sytuacji dostrzeżenia jakiegokolwiek wad propozycji oskarżyciela publicznego nie może wniosku takiego uwzględnić, ale zobligowany jest - zgodnie z treścią art. 343 § 7 k.p.k. - skierować sprawę do rozpoznania na zasadach ogólnych, chyba że uzyska zgodę obu stron, tj. oskarżonego i prokuratora na dokonanie modyfikacji wniosku w kierunku przez siebie postulowanym

Tymczasem w przedmiotowej sprawie dokonana przez Sąd Okręgowy zmiana opisu i kwalifikacji prawnej czynu przypisanego T. P. w zaskarżony wyroku nie została wcześniej zaakceptowana ani przez oskarżonego, ani przez oskarżyciela publicznego. Samodzielna zmiana oceny prawno-karnej zachowania oskarżonego jest równoznaczna ze zmianą jego sytuacji prawnej i stanowi zmianę warunków porozumienia zawartego pomiędzy oskarżonym i prokuratorem, co w konsekwencji oznacza, że doszło do skazania, na które oskarżony nie wyraził zgody. Bez znaczenia w tej sytuacji pozostaje fakt, że modyfikacja ta nie pociągała za sobą zmiany w zakresie kary i środka karnego, a wyrok w tym zakresie jest zgodny z wnioskiem prokuratora.

Konieczne było zatem uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w tym zakresie. Procedując ponownie Sąd Okręgowy władny będzie rozpoznać powtórnie wniosek prokuratora na posiedzeniu w trybie art. 343 k.p.k., bowiem nadal istnieje w sprawie wniosek o skazanie T. P. bez rozprawy. Jeśli zajdzie konieczność jakiegokolwiek modyfikacji tego wniosku, Sąd ten będzie zobligowany bądź uzyskać zgodę stron na wprowadzenie określonych zmian, bądź też - z mocy art. 343 § 7 k.p.k. - rozpoznać sprawę na zasadach ogólnych.

Jednocześnie Sąd Apelacyjny z urzędu dostrzegł sprzeczność w treści zaskarżonego wyroku, polegającą na skazaniu T. P. za czyn ciągły, z jednoczesnym wymierzeniem mu za to przestępstwo kary z zastosowaniem art. 91 § 1 k.k. Uchybienie to także wymaga wyeliminowania przy powtórnym orzekaniu.

Kierując się wskazanymi wyżej powodami Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

AK/acz